

این کارشن اصرار هم داشتند. خشم خدا، سرانجام. گریان گیرشان می شود و فرشتگانی از سوی خدا، پس از آن که به سراغ ابراهیم (یامبر اولوالعزم و معاصر لوط) می روند و به او را از عذابی که در راه است باخبر می کنند. لوط که بیداست از دست مردم به تنگ آمده است، از فرشتهها می خواهد: اگر ممکن است، عذاب فردا، همان شب اتفاق بیفتد. فرشتهها در پاسخ می گویند: زمان معین شده، فردا صحیح است و چیزی به صحیح نمانده (آیه ۸۱). این در حالی بود که ابراهیم در ملاقاتش با این فرشتهها، سعی کرده بود برای قوم لوط، مهلت دوباره ای بگیرد. به هر حال، با فرا رسیدن صحیح، لوط و پیروانش که البته همسر لوط در میان آن ها نیست، از شهر بیرون می روند و بی درنگ، با آغاز عذاب، سنگ هایی که می بایست روی زمین باشد، از آسمان بر سر مردم سازیز می شود؛ همان طور که این مردم به جای ازدواج با جنس مخالف، به هم جنس بازی رواورده بودند و قاعده را به هم زده بودند.

در باره حضرت موسی، در این سوره تنها به مأموریت او و سرانجام تاخ فرعونی ها اشاره شده است.

پیام گزیده های سوره

روزی همه جانوران بر عهده خداوند است (آیه ۶)

خلقت با ظلمت آسمان ها و زمین، برای امتحان کردن سان هاست که آیا اهل کار پسندیده هستند یا نه (آیه ۷)

ز افت های انسان این است که وقتی نعمتی از او گرفته شود، نالیدانه، حتی نعمت های گذشته را نادیده می گیرد. و

نقی بعد از سختی ها، نعمتی به او رو می آورد، سرمیست

موش و خفرفوشی می شود (آیه ۱۰۹)

خداوند بخیل نیست و اگر کسی فقط دنیا را بخواهد و پیشنهاد پیوسته به دنیال جلوه های مادی باشد، خداوند همین بیزها را سر راهش قرار می دهد؛ اما در دنیای دیگر، چیزی

بیش از آتش نصیب نمی شود (آیه ۱۵ و ۱۶)

دنیا تمام شدنی است و کسی که صبر کند و خودش را در نیا کنترل کند، با پایان یافتن دنیا، راحتی و خوش بختی

نمیشگی را به دست می آورد (آیه ۴۹)

صلح حقیقی، در حد توان می گوشد و نتیجه را به خدا و اکنار

ی کند (آیه ۸۸)

چیز کردن و دشمنی با حقیقت، جامعه را به وقایع ناگواری

چار می کند که از خشم خداوند ناشی می شوند (آیه ۸۹)

نهاده غلط و معتبر دیدن پول و موقعیت و مقام و مدرک،

نذر فهمیدن سیاری از حقیقتها را از انسان می گیرد (آیه

۹۱)

نسان افریده شده است که با همراهی پیامبران، رشد کند و بر زیبایی هایش بیفزاید. انسانی که از این همراهی سرکشی می کند، در حق خودش ستم می کند (آیه ۱۰۱)

هر عملی، اثری در روح و روان انسان می گذارد و نیز او را به سوی بهشت یا دوزخ نزدیک می کند. با نمازخوانی، اثر کارهایی را که گاهی ممکن است از شما سرزده باشد، نابود کنید (آیه ۱۱۵)

آن چه که رخ می دهد، هیچ کدام از پنجه قدرت الهی بیرون نیست و همه چیز به او بر می گردد (آیه ۴ و ۳۴ و ۱۲۲)

ختم کلام:

هر دارویی، دستور مصرفی دارد

ستاد بزرگی، قرآن را به داروخانه تشییه کرده است. در این داروخانه، هر آیه حکم دارویی را دارد که دوای درد و بیزهای است. همه داروها را بی حساب و از دم نمی توان مصرف کرد و سپس توقع داشت با هر جور مصرفی و مصرف هر دارویی، دردها به درمانی بینجامد. اگر درد را به خوبی بشناسی و از بیشهها و عواملش با خبر شوی و از آن سو، با داروخانه انس بگیری، آیه ها را همراه با لحظه لحظه زندگی ات به مرور داشته باشی تا از اینمی کار مطمئن شوی، نه دیگر دردها تلبیار می شوند و نه قرآن، کتابی و بی مصرف به نظر می رسد. همیشه همین طور بوده و هست که قرآن، کتاب زندگی است؛

رازنامه ویژه

راز چهل روز با خدا زیستن

و گریستان
فرجام ماندن و خواندن
یعنی بود راستین
تا به نشور بخواند
دختران زنده به گور را
نوید دهد کرامت زن را
بودن را

*

راز چهل روز با خدا گریستان
سیب بود

سیب،

راز خلوت حبیب بود
سیبی که گلاب کوثر داشت
سیبی که عطر آن
از مدینه تا کربلا
عشق را سرنشته بود
نوشته بود،
سبزی بهشت را
سرخی شکوه سرنوشت را

*

راز چهل روز با خدا زیستن
سیب بود

سیب،

کوثر شد
و کوثر،
سبز؛

- کربلا -

سیب، هنوز هم
راز نامکشوف هستی است
مثل عشق...

*

سیب،
راز گریستان عاشقانه هاست